

Hlina bola pre hrnčiara Jána Franka liekom

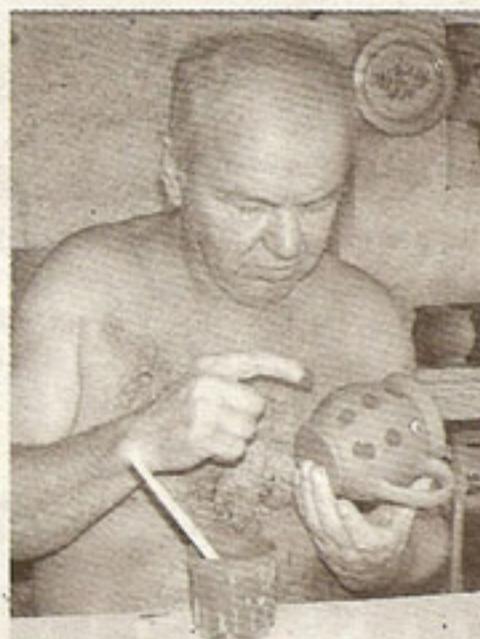
PUKANSKÝ REMESELNÍK SA NEDOŽIL 59. NARODENÍN

Je tragickej udalosťou, keď miesto oslav narodenín musia milovanému človeku jeho najbližší vystrojiť pohreb. Nečakaná, náhla smrť ukončila život pukanského hrnčiara Jána Franka len tri dni pred jeho 59. narodeninami.

PUKANEC, BRATISLAVA. Ešte vo štvrtok 21. januára večer ho videli televízni diváci aj účastníci otvorenia medzinárodného výstaviska Slovakiatour v bratislavskej Inchebe. Na druhý deň dopoludnia už nedošiel ku svojmu stánku s pukanskou hrnčinou, smrť ho zastihla na ceste k nemu priamo vo výstavnom areáli.

Pokračoval v rodinnej tradícii

Ján Frank pochádzal zo starej pukanskej hrnčiarskej dynastie. Jeho otec Vilim i starý otec prevzali remeslo od niekolkých generácií svojich predkov. Janko sa však už nemohol vyučiť hrnčiarskemu remeslu u svojho otca, za socializmu sa to nedalo. Už za otcovho života úspešne pomáhal zabezpečovať odbyt jeho výrobkov. S veľkým elánom, ako rodený manažér sa venoval týmto aktivitám najmä po zmeni politických pomeroval na Slovensku. Keď zo zdravotných dôvodov musel odísť zo zamestnania na invalidný dôchodok, plne rozvinul mnoho aktivít, ktorými podporil pokračovanie ručnej výroby tradičného aj inovovaného sortimentu hrnčiarskych výrobkov v Pukanci. „Hrnčiarstvo nie je pre mňa len manuálnou prácou, ale aj mojím koničkom a záľubou, ktorá mi pomáha ku zdraviu,“ vyznal sa

Jozef Frank

Remeslo prevzal po svojom otcovi Viliamovi Frankovi, hrnčiarskom majstrove.

Založil múzeum

V Pukanci založil hrnčiarske múzeum. Remeslo propagoval na jarmoch a podujatiach po celom Slovensku. K svojmu stánku na januárovom výstavisku Slovakiatour už nedošiel. Smrť ho zastihla na ceste.

majster pre MY Týždeň na Ponroní pred troma rokmi. „Hlina je zároveň aj liek, dá sa z nej vytobiť takmer všetko. Prostredníctvom súhry citu, umu a fantázie vymodelovať rozličné tradičné ľudové výrobky,“ dodal. V otrovej dielni s ním pracovali mladší vyučení hrnčiari - až do teraz Vlado Weinziller a začas i Peter Schvarc.

Položil základy hrnčiarskeho múzea

Janko Frank pravidelne navštievoval folklórne festivaly, jarmoky aj remeselnícke trhy v mnohých slovenských mestách a obciach. Nechýbal ani na medzinárodných výstavach cestovného ruchu v Inchebe či na Agrokomplexe. Vo svojom stánku ponúkal a propagoval pukanskú hrnčinu. Pre svojich priateľov i náhodných zákazníkov mal vždy srdečný úsmev, žartovné

slová a dobré víno do maľovaného hlineného pohárika. Významným počinom pre Pukanec i pre zachovanie tradičného hrnčiarstva bolo, že v roku 2008 vytvoril doslova živé múzeum z domu, kde naposledy pracoval jeho otec, majster Vilim Frank. Hoci patril do generácie, ktorá vyrástla bez internetu a počítačov, dokázal i tieto moderné informačné pomôcky dokonale využiť. Vďaka nim prilákal do rodného Pukanca mnoho záujemcov o miestnu kultúru a remeslá. Treba dúfať, že jeho dlhorčná námaha nebola márna a nájde sa nástupca, ktorý naplní a bude ďalej rozvíjať to, čo začal v Pukanci Ján Frank.

Rozlúčili sa s ním v rodnom Pukanci

Na poslednú rozlúčku s keramikárom v Pukanci prišlo v utorok 26. januára množstvo ľudí - ši-

roká rodina, bývalí kolegovia zo Smrečiny, jeho susedia aj spolupracovníci z hrnčiarskeho remesla, priatelia a známi z okolia i vzdialených kútov Slovenska. Pohrebnú svätú omšu v miestnom gotickom kostole sv. Mikuláša odslúžil za Jána Franka a pri pohrebnom obrade na cintoríne sa s ním rozlúčil pukanský farár Ján Mališ. Za obecný úrad, v mene všetkých obyvateľov Pukanca, sa s ním rozlúčila starostka Jana Bahnová. Vyslovila mu podakovanie za spoluprácu a ochotu za to, že dlhé roky šíril dobrý chýr o Pukanci a hrnčiarstve po celom Slovensku. Ako balzam na užialené duše pôsobila krásna pieseň i príhovor mladého katechéta a organistu Mirka Slivku. Posilnili nádej, že táto rozlúčka s blízkym a dobrým človekom nie je definitívnym koncom ľudského života.

KATARÍNA HOLBOVÁ, (DT)